

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

4. De ordinatione rationis ad actu[m] iudica[n]di.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

Porro alia historia delectant quidem cum leguntur, sed non edificant: quin potius mentem inficiunt: & in tempore orationis vel spiritualis meditationis inutilia quæque vel noxia scaturire faciunt memoriam. Lectionis quidem modum sequi solet similis meditatio. Difficilium etiam Scripturarum lectio fatigat, non reficit teneriorem animum: frangit intentionem: hebetat sensum vel ingenium.

De ordinatione rationis quantum ad actum iudicandi.

CAPVT IIII.

ORdinanda est ratio, quantum ad actum iudicandi, ut ab his que non sunt nostri iudicij, humiliter se temperet: ea vero que sunt nostri iudicij, diligenter examinet. Nostri iudicij non sunt, que nobis incerta sunt. de quibus dicit glossa, super illud: Nolite iudicare. Duo sunt, in quibus temerarium iudicium cauendum est. Sunt enim quedam media & incerta, de quibus ignoramus, quo animo fiant, que bene vel male possunt fieri. Nescimus qualis futurus est, qui nunc apparet malus: de cuius correctione desperare, eumque quasi abiectum reprehendere, temerarium iudicium est: Nolite ante tempus iudicare. Inferiores etiam non debent iudicare superiores. *Glos. super Matt. 7.* Temerarium est, quando quibus commissum non est, iudicant. Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? *Rom. 14.* Ea que nostri iudicij sunt, diligenter sunt examinanda. Senec. Prudentis est examinare consilia: & non facile credu-

*Matth. 7.
Glossa ord.
ibid.*

1. Cor. 4.

*Matth. 7.
Rom. 14.*

Eccl. 19.

credulitate ad falsa prolabi: Qui cito credit, leuis corde est. Non est admittenda sententia in consensu credulitatis, nisi examinata. Seneca Opiniones tuæ iudicia sint. Sicut in disputationibus non admittimus, nisi manifestè vera: vè quæ vis probationis extorsit: sic & consensum credulitatis non debemus admittere, nisi vel manifesta sint, vel ea de quibus sit nobis plena fides. quod præcipuè seruandum est in his quæ non expedit nobis credere: vt sunt mala de proximo, vel bona siue alta de nobis. Mala credita de proximo faciunt ad hoc, quòd eum despiciamus, vel minus eum amemus: quæ nobis non expediunt. Alta credita de nobis, reddunt nos tumentes, & bonorum insusceptibiles: Vt

*Isa. 5.**Rom. 12.**1. Tim. 6. 11.*

qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes: Nolite esse prudentes apud vobismetipsos: Diuitibus huius sæculi præcipe, non sublimè sapere. Magna æstimatio sua est velut albugo in oculo interiori, visum impediens. Gregorius in pastoralis: Pupilla oculi nigra videt: & albuginem tolerans nihil videt quia humanæ sensus cogitationis si stultum & peccatorem se intelligit, cognitionem claritatis apprehendit. Si autem candorem sapientiæ seu iustitiæ sibi attribuit, à luce se supernæ claritatis excludit. Vbi humilitas, ibi sapientia. Gregorius. Prima stultitia angeli fuit elatio cordis. Vera

Lib. 1. pastor. ca. 6. 11.
à medio.

*Pro. 11.**Bernard.*

sapientia hominis, est humilitas suæ æstimationis. In libro de vita solitari: Omnis superbia est stulta.